

De column Laevemaekers gaat altijd over anderen. Nooit over u. Tenzij u het idee heeft dat het misschien wél over u zou kunnen gaan, maar dan berust dat louter op toeval. En op uw vermogen om u te kunnen verplaatsen in anderen. Maar dat is niet aan iedereen gegeven. Misschien ook wel niet aan u. Daarom gaat het altijd over anderen. Nooit over u. Of toch wel?

De middenmoot...

'Het gaat goed met uw dochter!' De mentor laat me een grafiek zien. 'Kijk', zegt hij, 'die lijn is het gemiddelde en dát, dat is uw dochter.' Ik kijk er naar en denk aan wat ik een tijd geleden nog met haar heb besproken. 'Ik vind het gewoon niet eerlijk', had ze gezegd. Ja, het leek haar redelijk gemakkelijk af te gaan, maar ze stak er dan ook heel veel tijd in. Haar huiswerk deed ze trouw en ze was altijd blij wanneer dat ook leidde naar goeie scores. Waar ze mee zat was dat er zo weinig aandacht voor was. 'Als dat ettertje een keer een voldoende haalt, dan wordt hij de hemel in geprezen. Was ik maar dysléktisch, net als mijn buurmeisje, dan kreeg ik misschien óók eens een keer een

compliment! Het lijkt wel alsof de docent mij helemaal niet ziet..'. Ik kijk naar het groene bolletje in de grafiek en constateer dat ze blijkbaar 'wel gezien' is. Als een groen bolletje, net boven de middenmoot. De mentor lijkt tevreden. Beeld ik het me in of zie ik ook bij hem wat twijfel in zijn ogen?

In de gang zitten de ouders van het 'et-tertje' al te wachten. Zou zijn bolletje ook groen zijn? Of zou daar een speciale grafiek voor worden bij gehouden? Een 'aandacht-van-de-docent'-grafiek waaruit blijkt dat hij ver boven het gemiddelde scoort. En waar mijn dochter een rood bolletje is, ergens onderin. 'Ja, het gaat goed met haar', beaam ik. 'En daar zijn we ook erg trots op. Ze werkt er ook heel hard vo.'. De zoemer onderbreekt mijn verhaal. Het systeem is onverbiddelijk. Misschien is het dát wel, realiseer ik me, als het snerpande geluid is verstomd. Het systeem. Niet de docent. Maar toch. 'Zij is méér dan het groene bolletje', had ik hem nog willen zeggen...

Carla Laevemaeker

LAEVE MAEKERS